

Конституційний Суд України
01033, м. Київ, вул. Жилианська, 14

Суб'єкта права
на конституційне подання:
народних депутатів України

Уповноважені представники за дорученням
народних депутатів України:

- 1. Козоріз Зоя Сергіївна.**
- 2. Яковенко Сергій Миколайович.**
- 3. Шумицька Раїса Іванівна.**

КОНСТИТУЦІЙНЕ ПОДАННЯ

щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 5 частини другої статті 71 Закону України «Про Національний банк України», в редакції Закону України від 4 липня 2013 р. № 399 - VII «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо повернення державного контролю та виробництва державними підприємствами документів та бланків, які потребують використання спеціальних елементів захисту», абзацу чотирнадцятого частини третьої статті 2 Закону України «Про здійснення державних закупівель», частини другої статті 18 Закону України «Про адміністративні послуги», в редакції Закону України від 4 липня 2013 р. № 399 – VII «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо повернення державного контролю та виробництва державними підприємствами документів та бланків, які потребують використання спеціальних елементів захисту», пункту 8 частини четвертої статті 6, частини п'ятої статті 14 та частини восьмої статті 15 Закону України «Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус», в редакції Закону України від 4 липня 2013 р. № 399 - VII

«Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо повернення державного контролю та виробництва державними підприємствами документів та бланків, які потребують використання спеціальних елементів захисту», розпорядження Кабінету Міністрів України від 21 серпня 2013 року № 667 «Про передачу цілісного майнового комплексу державного підприємства «Поліграфічний комбінат «Україна» по виготовленню цінних паперів» в управління Національного банку»

Відповідно до статей 147, 150 Конституції України, пункту 1 статті 13, статей 39, 40, 71, 75 Закону України «Про Конституційний Суд України» суб'єкти права на конституційне подання – п'ятдесяти одного народних депутатів України – звертаються до Конституційного Суду України щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 5 частини другої статті 71 Закону України «Про Національний банк України» (далі – **Закон № 679**) (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 29, ст. 238; 2012 р., № 40, ст. 479), в редакції Закону України від 4 липня 2013 р. № 399 - VII «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо повернення державного контролю та виробництва державними підприємствами документів та бланків, які потребують використання спеціальних елементів захисту» (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 14, ст. 255); абзацу чотирнадцятого частини третьої статті 2 Закону України «Про здійснення державних закупівель» від 10 квітня 2014 року № 1197-VII (далі – **Закон № 1197**) (Офіційний вісник України, 2014 р., № 34, стор. 15, стаття 900); частини другої статті 18 Закону України від 6 вересня 2012 року № 5203-VI «Про адміністративні послуги» (далі – **Закон № 5203**) (Відомості Верховної Ради України, 2014, № 14, ст.255), в редакції Закону України від 4 липня 2013 р. № 399 - VII «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо повернення державного контролю та виробництва державними підприємствами документів та бланків, які потребують використання спеціальних елементів захисту» (Відомості Верховної Ради України, 2014 р.,

№ 14, ст. 255); пункту 8 частини четвертої статті 6, частини п'ятої статті 14 та частини восьмої статті 15 Закону України від 20 листопада 2012 року № 5492-VI «Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус» (далі – **Закон № 5492**) (Відомості Верховної Ради, 2013, № 51, ст.716), в редакції Закону України від 4 липня 2013 р. № 399 - VII «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо повернення державного контролю та виробництва державними підприємствами документів та бланків, які потребують використання спеціальних елементів захисту» (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 14, ст. 255); розпорядження Кабінету Міністрів України від 21 серпня 2013 року № 667 «Про передачу цілісного майнового комплексу державного підприємства «Поліграфічний комбінат «Україна» по виготовленню цінних паперів» в управління Національного банку» (далі – **Розпорядження № 667**) (Офіційний вісник України, 2013 р., № 69, стор. 90, стаття 2548).

Конституція України має найвищу юридичну силу, закони та інші нормативно-правові акти приймаються на основі Конституції України і повинні відповідати їй (частина друга статті 8).

Згідно з Конституцією України, Національний банк України має особливий статус, обумовлений його функцією, повноваженнями і принципами організації, що передбачені Конституцією України, Законом № 679, а також іншими законами.

Частина друга статті 99 Основного Закону України визначає правовий статус Національного банку України як *центрального банку держави*, (особливий центральний орган державного управління), *основною функцією якого є забезпечення стабільності грошової одиниці України – гривні*, на її виконання Національний банк України сприяє дотриманню стабільності банківської системи, а також у межах своїх повноважень – цінової стабільності (частина друга статті 6 Закону № 679).

Тобто Національний банк України як центральний банк держави є складовою банківської системи країни, а отже повинен виконувати основну функцію, передбачену Конституцією України (забезпечення стабільності грошової одиниці), а також як центральний банк – суто банківські функції, передбачені Законами України «Про Національний банк України», «Про банки і банківську діяльність», а також іншими законами України, які в тій чи іншій мірі стосуються питань діяльності банків.

Основним Законом України встановлено, що органи державної влади, зокрема законодавчої, зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією України та законами України, а їх акти приймаються на основі Конституції України і повинні відповідати їй (стаття 1, частина друга статті 8, частина друга статті 19).

Всупереч цим конституційним приписам протягом 2013 – 2014 років Верховною Радою України прийнята низка законодавчих актів шляхом внесення змін до базових законів України, якими суттєво розширено функції Національного банку України.

1.1. Так, Законом України від 4 липня 2013 року № 399-VII «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо повернення державного контролю та виробництва державними підприємствами документів та бланків, які потребують використання спеціальних елементів захисту» (далі – **Закон № 399**) (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 14, стор. 894, ст.255) внесено зміни, а саме:

1.1.1. до пункту 5 частини другої статті 71 Закону № 679, відповідно до якого: «5) виробничої діяльності державних підприємств, що входять до сфери управління Національного банку України, щодо виготовлення бланків цінних паперів, бланків для оформлення результатів надання адміністративних послуг (крім власних бланків органів виконавчої влади, інших державних органів), бланків документів, що посвідчують особу та підтверджують громадянство України, бланків документів, що посвідчують особу та підтверджують її спеціальний статус, бланків інших документів, які

відповідно до законодавства потребують використання спеціальних елементів захисту, марок акцизного податку»;

1.1.2. до частини другої статті 18 Закону № 5203, доповнивши її першим реченням такого змісту: «2. Органи виконавчої влади, інші державні органи здійснюють закупівлю бланків для оформлення результатів надання адміністративних послуг (крім власних бланків цих органів) у державних підприємств, що входять до сфери управління Національного банку України»;

1.1.3. до пункту 8 частини четвертої статті 6, частини п'ятої статті 14 та частини восьмої статті 15 Закону № 5492, у відповідності з якими: у пункті 8 частини четвертої статті 6 слова «їх централізовану персоналізацію» виключено, у третьому реченні частини п'ятої статті 14 слова «що функціонує у складі розпорядника Реєстру» виключено, а статтю 15 доповнено частиною восьмою такого змісту: «8. Уповноважені суб'єкти здійснюють закупівлю бланків документів у державних підприємств, що входять до сфери управління Національного банку України»;

1.2. Законом № 1197 встановлено, що його дія не поширюється на випадки, якщо предметом закупівлі є бланки документів, що посвідчують особу та підтверджують громадянство України - паспорти, бланки документів, що посвідчують особу та підтверджують її спеціальний статус, бланки інших документів, які відповідно до законодавства України потребують використання спеціальних елементів захисту, марки акцизного податку, які виготовляються підприємствами, що входять до сфери управління Національного банку України, а також товари, роботи і послуги, необхідні для їх виготовлення (абзац чотирнадцятий частини третьої статті 2).

2. Водночас необхідно звернути увагу, що ще до набрання чинності Законом № 399, Кабінет Міністрів України 21 серпня 2013 року розпорядженням № 667 передав цілісний майновий комплекс державного підприємства «Поліграфічний комбінат «Україна» по виготовленню цінних паперів» (код згідно з ЄДРПОУ 16286441) із сфери управління Міністерства фінансів в управління Національного банку України.

Вважаємо, що вказані норми законів та розпорядження Кабінету Міністрів України не відповідають Конституції України (є неконституційними), виходячи з такого.

Україна є правовою державою, в якій визнається і діє принцип верховенства права (стаття 1, частина перша статті 8).

Відповідно до частини третьої статті 8 Основного Закону України норми Конституції України є нормами прямої дії.

З цього приводу слід зауважити, що принцип верховенства права (частина перша статті 8 Конституції України) як основоположний принцип є *наслідком впровадження в національну систему права кращих здобутків європейської конституційної спадщини, її норм і стандартів*, здійсненого в рамках процесу лібералізації.

Відповідно до усталеної європейської та світової практики, Центральний банк (в Україні Національний банк) - установа (у більшості випадків державний орган), яка відповідає за монетарну (грошово-кредитну) та валютну політику держави (Федеральна резервна система США) або спільноти держав (Європейський центральний банк).

Основною функцією всіх центральних банків є забезпечення стабільності грошової одиниці.

У Рішенні Конституційного Суду України від 2 листопада 2004 року № 15-рп/2004 (у справі за конституційним поданням Верховного Суду України щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень статті 69 Кримінального кодексу України (справа про призначення судом більш м'якого покарання) Конституційний Суд України зазначив, що верховенство права - це панування права в суспільстві. Верховенство права вимагає від держави його втілення у правотворчу та правозастосовну діяльність, зокрема у закони, які за своїм змістом мають бути проникнуті передусім ідеями соціальної справедливості, свободи, рівності тощо.

Так, з метою виконання основоположної конституційної функції (частина друга статті 99) – забезпечення стабільності грошової одиниці –

Національному банку України Законом № 679 надані всі повноваження з управління грошовим обігом країни.

Реалізуючи вказаний конституційний припис, з метою забезпечення самостійності Національного банку України Закон № 679 не допускає втручання органів законодавчої та виконавчої влади або їх посадових осіб у виконання ним своїх функцій і повноважень інакше як в межах, визначених законом (стаття 53 Закону № 679). При цьому, з цією ж метою за правилом пункту 3 частини першої статті 71 Закону № 679 Національному банку України забороняється здійснювати торговельну, виробничу, страхову та іншу діяльність, *яка не відповідає функціям Національного банку.*

У зв'язку з цим, Закон № 679 *саме для забезпечення діяльності Національного банку України* ввів до його системи зокрема, спеціалізовані підприємства, інші структурні одиниці і підрозділи (частина 2 статті 22).

Особливість вказаного юридичного статусу Національного банку України неодноразово підтверджена рішеннями Конституційного Суду України, зокрема в абзаці першому підпункту 3.1. пункту 3 мотивувальної частини Рішення від 26 лютого 2009 року № 6-рп (справа у справі за конституційним поданням Президента України щодо офіційного тлумачення положення пункту 18 частини першої статті 85 Конституції України), – з одного боку Національний Банк України має *публічно-правовий статус особливого центрального органу державного управління*, самостійного у своїй діяльності від органів державної влади (статті 6, 7, 24, 25, 53 Закону № 679), а з іншого – цивільно-правовий статус як *юридичної особи, яка має відокремлене майно, що є об'єктом права державної власності і перебуває в його повному господарському віданні, та може вчиняти певні цивільно-правові правочини з комерційними банками, державою* (статті 4, 29, 31, 42 Закону № 679).

Отже, Національний банк України, як суб'єкт забезпечення національної безпеки, має визначати та проводити (*виключно*) грошово-кредитну політику лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені

Конституцією та законами України (частина друга статті 19 Конституції України, абзац 6 статті 9 Закону України «Про основи національної безпеки України»).

За аналізом положень пункту 23 статті 7 Закону № 679 Національний банк України (як центральний банк держави) може виконувати інші функції у фінансово-кредитній сфері *в межах визначеної законом компетенції*. Так, Законом України «Про депозитарну систему України» визначені інші функції Національного банку України, зокрема і здійснення обслуговування обігу державних цінних паперів, в тому числі депозитарної діяльності щодо таких паперів, при цьому вимоги до випуску таких паперів у документарній формі визначає виключно Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку (стаття 4).

При цьому, здійснення обслуговування обігу марок акцизного податку, документів, що посвідчують, підтверджують громадянство України або спеціальний статус особи, бланків документів для оформлення результатів надання адміністративних послуг, зокрема визначення опису, порядку оформлення, та забезпечення їх виготовлення, за вимогами пункту 1 частини першої та пункту 1 частини другої статті 92 Конституції України жодним законом не віднесені до компетенції Національного банку України.

Оскільки основною функцією Національного банку України є забезпечення стабільності грошової одиниці України, при виконанні цієї основної функції Національний банк має виходити із пріоритетності досягнення та підтримки цінової стабільності в державі. Національний банк у межах своїх повноважень сприяє стабільності банківської системи за умови, що це не перешкоджає досягненню цілі, визначеної цією статтею.

За таких умов підприємства, що входять в систему Національного банку, мають виконувати ті завдання, які безпосередньо пов'язані із завданнями та функціями Національного банку України.

Інші функції Національного банку України можуть пов'язуватися виключно з функціями банків, оскільки Національний банк відповідно до статті 99 Конституції України є центральним банком держави.

Тому виготовлення бланків документів для оформлення результатів надання адміністративних послуг та бланків деяких документів не може бути функцією Національного банку України і в цілому банківської системи, оскільки є функцією виконавчої гілки влади (згідно із пунктом 3 статті 116 Конституції України Кабінет Міністрів України забезпечує реалізацію фінансової, цінової політики, інвестиційної та податкової політики).

Крім того, законодавчо запроваджується виробництво бланків документів для оформлення результатів надання адміністративних послуг та бланків деяких документів виключно державними підприємствами, що входять до сфери управління Національного банку України.

Статтею 4 Закону України «Про управління об'єктами державної власності» передбачено, що суб'єктами управління об'єктами державної власності є, зокрема, органи, які здійснюють управління державним майном відповідно до повноважень, визначених окремими законами. Національний банк України згідно із зазначеним Законом не є суб'єктом управління об'єктами державної власності.

Відповідно до статті 22 Закону №679 до системи Національного банку входять центральний апарат, філії (територіальні управління), розрахункові палати, Банкотно-монетний двір, фабрика банкотного паперу, Державна скарбниця України, Центральне сховище, спеціалізовані підприємства, банківські навчальні заклади та інші структурні одиниці і підрозділи, необхідні для забезпечення діяльності Національного банку. У зв'язку з цим Національний банк не має «сфери управління».

Таким чином, Верховна Рада України всупереч приписам частини другої статті 8 Основного Закону України, оспорюваними законами поклала на Національний банк України низку невластивих йому функцій, пов'язаних із формуванням та реалізацією державної політики у таких сферах виробничої

діяльності, як виготовлення абсолютно всіх бланків та документів, які відповідно до законодавства потребують використання спеціальних елементів захисту, а також товарів, робіт і послуг, необхідних для їх виготовлення, а також неправомірно обмежила суб'єктів господарювання всіх форм власності, оскільки здійснення такої виробничої діяльності згідно із законом має здійснюватись виключно державними підприємствами, що входять до сфери управління Національного банку України.

Частиною другою статті 42 Конституції України встановлено, що кожен має право на підприємницьку діяльність, що не заборонена законом, держава забезпечує захист конкуренції у підприємницькій діяльності, не допускаються неправомірне обмеження конкуренції та недобросовісна конкуренція, види і межі монополії визначаються законом.

Поряд з цим, положення оспорюваних законодавчих актів ***визначають державні монополії за конкретними державними підприємствами певної сфери управління***, що за приписом статті 42 Конституції України є неприпустимим, оскільки мова може йти ***лише про встановлення державної монополії на певний вид господарської діяльності***.

Згідно з частинами другою та третьою статті 22 Основного Закону України конституційні права і свободи гарантуються і не можуть бути скасовані; при прийнятті нових законів або внесенні змін до чинних законів не допускається звуження змісту та обсягу існуючих прав і свобод.

Всупереч вказаним приписам Основного Закону України абзац чотирнадцятий частини третьої статті 2 Закону № 1197 встановлює, що дія цього Закону не поширюється на випадки, якщо предметом закупівлі є бланки документів, що посвідчують особу та підтверджують громадянство України – паспорти, бланки документів, що посвідчують особу та підтверджують її спеціальний статус, бланки інших документів, які відповідно до законодавства України потребують використання спеціальних елементів захисту, марки акцизного податку, які виготовляються підприємствами, що

входять до сфери управління Національного банку України, а також товари, роботи і послуги, необхідні для їх виготовлення.

Реалізуючи конституційний припис частини третьої статті 42, Господарський кодекс України (частина третя статті 18 та частина друга статті 25) заборонив органам державної влади та органам місцевого самоврядування, їх посадовим особам приймати акти та вчиняти дії, які усувають конкуренцію або необґрунтовано сприяють окремим конкурентам у підприємницькій діяльності чи запроваджують обмеження на ринку, не передбачене законодавством.

Таким чином, частини перша та третя статті 42 Конституції України, гарантуючи право на підприємницьку діяльність, не виключають можливості обмеження конкуренції, однак містять заборону на неправомірне обмеження конкуренції у підприємницькій діяльності.

Конституція України встановила, що виключно законами визначаються правові засади і гарантії підприємництва; правила конкуренції та норми антимонопольного регулювання (пункт 8 частина перша статті 92 Конституції України). Так, базовим законом, що визначає правові засади підтримки та захисту економічної конкуренції, обмеження монополізму в господарській діяльності і спрямований на забезпечення ефективного функціонування економіки України на основі розвитку конкурентних відносин, є Закон України «Про захист економічної конкуренції».

За правилами частини третьої статті 3 Закону України «Про захист економічної конкуренції» особливості застосування законодавства про захист економічної конкуренції, зокрема щодо певних галузей промисловості, можуть бути встановлені виключно шляхом внесення змін до цього Закону.

Необхідно наголосити, що у жодній європейській країні до повноважень Центрального банку, а також підприємств, що йому підпорядковані або віднесені до сфери управління, не віднесено функцій, пов'язаних з виготовленням та використанням в господарському обігу бланків та документів для оформлення результатів надання адміністративних послуг:

бланків документів, що посвідчують особу, підтверджують громадянство України або підтверджують її спеціальний статус, бланків інших документів, які відповідно до законодавства потребують використання спеціальних елементів захисту, та марок акцизного податку, а також товарів, робіт і послуг, необхідних для їх виготовлення.

Зауважимо, що виробнича діяльність з виготовлення таких бланків документів за своєю суттю є *різновидом підприємницької діяльності* (основною метою якої є – отримання прибутку). У зв'язку з цим є підстави вважати, що відповідні державні підприємства не можуть бути віднесені до сфери управління Національного банку України, оскільки це не узгоджується з його функціональним призначенням, визначеним у Конституції України (частина друга статті 99). Національний банк України – це юридична особа, яка є органом держави, зокрема органом державного управління, який не має права на здійснення господарської (підприємницької) діяльності.

Зазначені норми впливають з особливого конституційного статусу Національного банку України і знайшли своє законодавче закріплення в галузевому законодавстві, а саме в частині першій та другій статті 22, статті 6 та пункту 3 частини першої статті 71 Закону № 679, який містить норму імперативного характеру, за якою Національному банку України забороняється здійснювати торговельну, виробничу, страхову та іншу діяльність, яка не відповідає його конституційним функціям.

Положення статті 7 Закону № 679 містять вичерпний перелік функцій Національного банку України, до яких, зокрема, *здійснення виробничої діяльності державними підприємствами, що входять до сфери його управління*, у тому числі з виготовлення бланків та документів, які відповідно до законодавства потребують використання спеціальних елементів захисту (у першу чергу таких, як бланки документів, що посвідчують особу та підтверджують громадянство України або спеціальний статус особи, марки акцизного податку, бланків документів для оформлення результатів надання адміністративних послуг) *не віднесено*.

Слід зауважити, що відповідно до Конституції України державна влада в Україні здійснюється на засадах її поділу на законодавчу, виконавчу і судову (частина перша статті 6). Згідно з пунктом 12 частини першої статті 92 та частиною другою статті 120 Конституції України виключно законами України встановлюється організація, повноваження, і порядок діяльності органів виконавчої влади, *систему яких становлять Кабінет Міністрів України, центральні та місцеві органи виконавчої влади*. Основним базовим законом у вказаній сфері є Закон України «Про центральні органи виконавчої влади».

Конституція України та положення Закону України «Про центральні органи виконавчої влади» не відносять до системи центральних органів виконавчої влади Національний банк України, оскільки він *є центральним банком, особливим органом державного управління*, головною метою діяльності якого є безпека та фінансова стабільність банківської системи (частина друга статті 99 Конституції України, стаття 55 Закону № 679).

На виконання приписів пункту 12 частини першої статті 92 та частини другої статті 120 Конституції України, Законом України «Про центральні органи виконавчої влади» визначено, що міністерство є центральним органом виконавчої влади, який забезпечує формування та реалізує державну політику *в одній чи декількох визначених Кабінетом Міністрів України сферах*, проведення якої покладено на Кабінет Міністрів України Конституцією (частина перша статті 6) інші центральні органи виконавчої влади виконують окремі функції з реалізації державної політики, як служби, агентства, інспекції.

Ураховуючи викладене, вважаємо, що Національний банк України, як орган державного управління, який має вертикальну структуру підпорядкування, що визначена у статті 7 Закону № 679, *не має повноважень щодо формування та реалізації державної політики у таких сферах виробничої діяльності, як виготовлення бланків документів, що посвідчують особу та підтверджують громадянство України – паспортів, бланків документів, що посвідчують особу та підтверджують її спеціальний статус, бланків інших*

документів, які відповідно до законодавства України потребують використання спеціальних елементів захисту, марок акцизного податку, які виготовляються підприємствами, що входять до сфери управління Національного банку України, а також товарів, робіт і послуг, необхідні для їх виготовлення.

Як вже зазначалося, ще до набрання чинності Законом № 399 Кабінет Міністрів України 21 серпня 2013 року розпорядженням № 667 передав цілісний майновий комплекс державного підприємства «Поліграфічний комбінат «Україна» по виготовленню цінних паперів» (код згідно з ЄДРПОУ 16286441) із сфери управління Міністерства фінансів України в управління Національного банку України.

При цьому, пунктом 2 Розпорядження визначається, що воно набирає чинності одночасно із Законом України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо повернення державного контролю та виробництва державними підприємствами документів та бланків, які потребують використання спеціальних елементів захисту».

Однак, передача цілісного майнового комплексу зазначеного державного підприємства цим Законом не передбачена, а отже Кабінет Міністрів України приймав рішення за відсутності на те підстав, передбачених законом, та ще з посиланням на не чинний Закон № 399, що є порушенням вимог частини третьої статті 113 та частини першої статті 117 Конституції України.

Аналіз викладеного дає правові підстави стверджувати, що пункт 5 частини другої статті 71 Закону № 679, в редакції Закону № 399, абзац чотирнадцятий частини третьої статті 2 Закону № 1197, частина друга статті 18 Закону № 5203, в редакції Закону № 399, пункт 8 частини четвертої статті 6, частини п'ятої статті 14 та частини восьмої статті 15 Закону № 5492, в редакції Закону № 399, та розпорядження № 667 не відповідають приписам статей 1 та 6, частинам 1-3 статті 8, частині 2 статті 19, частинам 2-3 статті 22, частинам 1-3 статті 42, пунктів 1, 8, 12 частини 1 та пункту 1 частини 2

статті 92, частині другій статті 99, частині третій статті 113, частині першій 117, частині другій статті 120 Конституції України.

На підставі викладеного та керуючись статтями 147 і 150 Конституції України, статтями 13, 15, 39, 40 Закону України «Про Конституційний Суд України», —

ПРОСИМО:

1. Відкрити конституційне провадження за конституційним поданням народних депутатів України щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 5 частини другої статті 71 Закону України «Про Національний банк України», в редакції Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо повернення державного контролю та виробництва державними підприємствами документів та бланків, які потребують використання спеціальних елементів захисту», абзацу чотирнадцятого частини третьої статті 2 Закону України «Про здійснення державних закупівель», частини другої статті 18 Закону України «Про адміністративні послуги», в редакції Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо повернення державного контролю та виробництва державними підприємствами документів та бланків, які потребують використання спеціальних елементів захисту», пункт 8 частини четвертої статті 6, частини п'ятої статті чотирнадцятої та частини восьмої статті 15 Закону України «Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус», в редакції Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо повернення державного контролю та виробництва державними підприємствами документів та бланків, які потребують використання спеціальних елементів захисту», розпорядження Кабінету Міністрів України від 21 серпня 2013 року № 667 «Про передачу цілісного майнового комплексу державного підприємства «Поліграфічний комбінат «Україна» по виготовленню цінних паперів» в управління Національного банку».

2. Зважаючи на актуальність питань, їх значимість для економічного розвитку держави визнати на підставі статті 57 Закону України «Про Конституційний Суд України» провадження за вказаним конституційним поданням невідкладним.

3. Визнати такими, що не відповідають Конституції України (неконституційні), зокрема статтям 6, 8, 19, 42 і 99:

3.1. пункт 5 частини другої статті 71 Закону України «Про Національний банк України», в редакції Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо повернення державного контролю та виробництва державними підприємствами документів та бланків, які потребують використання спеціальних елементів захисту», відповідно до якого: «5) виробничої діяльності державних підприємств, що входять до сфери управління Національного банку України, щодо виготовлення бланків цінних паперів, бланків для оформлення результатів надання адміністративних послуг (крім власних бланків органів виконавчої влади, інших державних органів), бланків документів, що посвідчують особу та підтверджують громадянство України, бланків документів, що посвідчують особу та підтверджують її спеціальний статус, бланків інших документів, які відповідно до законодавства потребують використання спеціальних елементів захисту, марок акцизного податку»;

3.2 абзац чотирнадцятий частини третьої статті 2 Закону України «Про здійснення державних закупівель», відповідно до якого: «бланки документів, що посвідчують особу та підтверджують громадянство України - паспорти, бланки документів, що посвідчують особу та підтверджують її спеціальний статус, бланки інших документів, які відповідно до законодавства України потребують використання спеціальних елементів захисту, марки акцизного податку, які виготовляються підприємствами, що входять до сфери управління Національного банку України, а також товари, роботи і послуги, необхідні для їх виготовлення;»;

3.3. частину другу статті 18 Закону України «Про адміністративні послуги», в редакції Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо повернення державного контролю та виробництва державними підприємствами документів та бланків, які потребують використання спеціальних елементів захисту», відповідно до якої: «2. Органи виконавчої влади, інші державні органи здійснюють закупівлю бланків для оформлення результатів надання адміністративних послуг (крім власних бланків цих органів) у державних підприємств, що входять до сфери управління Національного банку України»;

3.4. у Законі України «Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус», в редакції Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо повернення державного контролю та виробництва державними підприємствами документів та бланків, які потребують використання спеціальних елементів захисту», пункт 8 частини четвертої статті 6, частини п'ятої статті 14 та частини восьмої статті 15, відповідно до якого:

«у пункті 8 частини четвертої статті 6 слова «їх централізовану персоналізацію» виключено;

у третьому реченні частини п'ятої статті 14 слова «що функціонує у складі розпорядника Реєстру» виключено;

статтю 15 доповнено частиною восьмою такого змісту:

«8. Уповноважені суб'єкти здійснюють закупівлю бланків документів у державних підприємств, що входять до сфери управління Національного банку України»;

3.5. розпорядження Кабінету Міністрів України від 21 серпня 2013 року № 667 «Про передачу цілісного майнового комплексу державного підприємства «Поліграфічний комбінат «Україна» по виготовленню цінних паперів» в управління Національного банку», відповідно до якого :

«1. Передати цілісний майновий комплекс державного підприємства «Поліграфічний комбінат «Україна» по виготовленню цінних паперів» (код згідно з ЄДРПОУ 16286441) із сфери управління Міністерства фінансів в управління Національного банку.

2. Це розпорядження набирає чинності одночасно із Законом України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо повернення державного контролю та виробництва державними підприємствами документів та бланків, які потребують використання спеціальних елементів захисту».

ДОДАТКИ:

1. Витяг із Закону України «Про Національний банк України» (статті 4, 6,7, 22, 25, 27, 29, 31, 42, 71);
2. Витяг із Закону України «Про депозитарну систему України» (стаття 4);
3. Витяг із Закону України «Про основи національної безпеки України» (стаття 9);
4. Витяг із Закону України «Про управління об'єктами державної власності» (стаття 4);
5. Витяг із Закону України «Про захист економічної конкуренції» (стаття 3);
6. Витяг із Закону України «Про центральні органи виконавчої влади» (стаття 6);
7. Витяг із Господарського кодексу України (статті 18, 25, 42);

8. Рішення Конституційного Суду України від 2 листопада 2004 року № 15-рп/2004 (у справі за конституційним поданням Верховного Суду України щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень статті 69 Кримінального кодексу України (справа про призначення судом більш м'якого покарання));
9. Рішення Конституційного Суду України від 17 травня 2001 року № 6-рп (у справі за конституційним поданням Президента України щодо офіційного тлумачення положення пункту 18 частини першої статті 85 Конституції України).

Конституційне подання і додатки до нього подаються до Конституційного Суду України в 3-х примірниках.

8. Рішення Конституційного Суду України від 2 листопада 2004 року № 15-рп/2004 (у справі за конституційним поданням Верховного Суду України щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень статті 69 Кримінального кодексу України (справа про призначення судом більш м'якого покарання));
9. Рішення Конституційного Суду України від 17 травня 2001 року № 6-рп (у справі за конституційним поданням Президента України щодо офіційного тлумачення положення пункту 18 частини першої статті 85 Конституції України).

Конституційне подання і додатки до нього подаються до Конституційного Суду України в 3-х примірниках.

Народні депутати України:

№ п/п	Прізвище	Ім'я	По батькові	Посвідчення №	Підпис
1.	Ткаченко	Анатолій	Семішович	418	
2.	Цибурик	Костянтин	Іванович	25	
3.	Бондаренко	Олена	Анатоліївна	270	
4.	Коваленко	Сергій	Васильович	318	

5.	Кузнецки	Олегоан	Лавров	41	
6.	Девил	Дмитро	Маркович	408	
7.	Каньков	Влад	Леева	398	
8.	Терина	Трина	Александровна	394	
9.	Вадим	Дмитро	Волод	393	
10.	Борс	Виталин	Петрович	287	
11.	Демьянова	Насим	Масильович	297	
12.	Зубин	Кладим	Кладим	417	
13.	Пиласкеев	Володаров	Римович	571	
14.	Крук	Юрий	Борисович	366	
15.	Кернштейн	Алекс	Корнели	397	
16.	Заджанов	Ремат	Омелькович	101	

17.	Немирович	Видан	Олександров	132	
18.	Бродячий	Вас	Ср.	54	
19.	Сорок	Мендел	Петров	888	
20.	Видан	Мендел	Петров	58	
21.	Нидер	Ср.	Вас	358	
22.	Ванков	Олександр	Михай	381	
23.	Лифанов	Михай	Григор	61	
24.	Звонкович	Юхим	Леонидович	270	
25.	Муромов	Вас	Семеонович	№66	
26.	Егин	Олександр	Воснов	326	
27.	Данил	Михай	Васильович	№240	
28.	Заслав	Заслав	Петров	052	

29.	Врагел	Александр	Александр	284	
30.	Останул	Виктор	Миконев	400	
31.	Каломин	Виталий	Александр	056	
32.	Минин	Виктор	Игорь	335	
33.	Курел	Александр	Валерий	092	
34.	Касимов	Михаил	Дмитрий	238	
35.	Григор	Олександр	Михаил	093	
36.	Бондарев	Костянтин	Анаст.	115	
37.	Бережнев	Виктор	Александр	224	
38.	Таланов	Михаил	Петр	148	
39.	Понев	Иван	Виктор	071	
40.	Рудкович	Михаил	Михаил	277	

41.	Музраев	Олена	Владимирівна	404	
42.	Герман	Лариса	Миколаївна	011	
43.	Тришківський	Сергій	Рафаїлович	357	
44.	Бандурас	Володимир	Володимирівич	304	
45.	Уаченко	Ліза	Леонідівна	347	
46.	Сейстух	Григорій	Григорійович	0	
47.	Анган	Володимир	Васильович	08	
48.	Мошків	Геннадій	Геннадійович	104	
49.	Демидко	Володимир	Миколайович	27	
50.	Розважівський	Костянтин	Володимирович	282	

51. Бученко Ірина Григорівна 392

Всього 51 (п'ятдесят один) підпис народних депутатів України

Заст. керівника
Уповноважена особа

О. Селіва
13.06.2014р.